

SZEMIOTIKAI TÁJÉKOZTATÓ

„A szemiotika összeköti a természetet és a kultúrát” (Guadalajara, 1997)

Új folyam 30 (1991-) * 2020. február 24. * 2020. 1. szám

*

A Magyar Szemiotikai Társaság tájékoztatója (hagyományos és elektronikus változat)
Alapító szerkesztő: **Józsa Péter**

Szerkeszti: **Balázs Géza** (balazs.geza@gmail.com)
Munkatárs: **Pölcz Ádám** (magyszemtars@gmail.com)
Felelős kiadó: **Voigt Vilmos**, a társaság elnöke
Honlap: www.szemiotika.hu

*

A Szemiotikai Tájékoztatót a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2011. szeptember 26-án
nyilvántartásba vette.

A határozat nyilvántartási száma: IO/27785-2/2011.

Lapunk összes számának elektronikus változata (2001-től) itt olvasható:

<http://www.szemiotika.hu/2009/07/18/szemiotikai-tajekozato/>

Az MTA I. és II. osztályához tartozó Művelődéstörténeti Osztályközi Bizottság egyik albizottsága
a Szemiotikai Munkabizottság (SZMB). Elnök: Dr. Újvári Edit, titkár: Dr. Lajos Veronika. Az
SZMB elérhetősége: mta.szemiotika@gmail.com

*

Az MSZT 2020. évi saját és más szervezetekkel közös, tervezett programjai

2020. február 12. PIM, Voigt Vilmos köszöntése 80. születésnapján

2020. február 21. 14.00 ELTE BTK, A magyar nyelv és kultúra terjesztése – anyanyelvek napja

*

2020. február 25. 14.30 Kossuth klub, 1088 Bp. Múzeum u. 7. A Mount Everest tetején. Sokféle
azonosság. Voigt Vilmos professzorral Verebélyi Kincső beszélget.

2020. április, május (később megadandó időpont) Peirce-előadások, valamint az MSZT éves
közgyűlése, Budapest

2020. szept. 25–27. Erósz, a szerelem szemiotikája. Szemiotikai (művelődéstörténeti, filozófiai,
nyelvészeti, irodalmi, képzőművészeti) konferencia (MSZT-Inter), Eger

2020. nov. 4. Irodalom-, mese-, könyv- és nyelvterápia (Alkalmazott nyelvészeti ankét 2.),
(Magyar Nyelvstratégiai Kutatócsoport, MSZT, ELTE), Budapest

Tisztelettel meghívjuk

A Mount Everest tetején...

Sokféle azonosság

Voigt Vilmos professzorral Verebélyi Kincső beszélget

**a KRE BTK Média műhelyének filmbemutatójára
és Voigt Vilmos 80. születésnapjára**

Időpont: 2020. február 25., kedd 14:30-17:00 óra között

Helyszín: Kossuth Klub (1088 Budapest, Múzeum utca 7.)

**Rendező - operatőr - forgatókönyvíró: Tari János
52 perces portréfilm**

**Gyártó:
Károli Gáspár Református Egyetem
Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Karának
Média Műhelye
2019-2020**

Voigt Vilmos 2020. január 17-én töltötte be 80. életévét. Munkálkodásának legfőbb területei a folklorisztika, az irodalomtudomány, a skandináv művelődéstörténet és a szemiotika. Voigt Vilmos a magyarországi szemiotikai kutatások egyik kezdeményezője és kiemelkedő alakja. Évtizedeken keresztül meghatározta a folklorisztika oktatásának kereteit és tartalmát. Emellett tanúja volt és részt vett a néprajz/folklorisztika felsőoktatási intézményeinek alakításában, a tudományok társadalmi elfogadottságának és nemzetközi tekintélyének formálásában.

A Tartui Egyetem Észti és Komparatív Folklor Tanszékéről

Voigt Vilmos professzor úrnak
az európai és magyar folklór nagy, idős mesterének,
a Tartui Egyetem Honoris Causa doktorának

2020. január-február

Drága Vilmos,

remélem, ez az üzenet jó egészségben talál. Itt Tartuban ma kezdődött a szemeszter, és a diákok visszatértek az órákra. Minthogy elkezdtük a „Folkloristics and Applied Heritage Studies” programot, a diákok sok országból érkeznek – az Atlanti-óceán mindkét partjáról, innen és a túlpartról. A mai előadásomban beszéltem az amerikai és európai folkloristák hosszú távú dialógusáról és a tudományos tradíciókról, melyek néha eltérő ösvényeken haladnak.

Anyira boldog vagyok, hogy Te benne ülsz az európai csónakban! Amikor intellektuális vezető európai folkloristákra gondolok, akik a 20–21. század legmagasabb színvonalát képviselik, mindig rád gondolok: kritikus szellemedre, csodálatra méltó empirikus tudásodra, és azon képességedre, hogy elméleti meglátásokon keresztül tárgyalj a folklórt. Könyved, a „Suggestions Towards a Theory of Folklore” a mai napig nagyon hasznos útmutató az osztályokban annak tanításához, hogyan lehet a folklorisztikát komoly, jelentős akadémiai vállalkozásként művelni. És természetesen mindig élvezem az új munkáid olvasását. (Bámulatos, milyen gyorsan mozogsz a finnugor, magyar és észti lélek terminológiájában, és jutsz világos végkövetkeztetésre 2019-es tanulmányodban – ez az utolsó munka, amely elérte az íróasztalomat.)

Köszönet Neked minden támogatásodért, amit a folklórprogram számára nyújtottál, a Tartuban való tanításért, és azért, hogy oly sokunknak inspirációt adsz – most és a jövőben.

Sok boldogságot kívánok Neked, békét és jó egészséget!

Meleg szívű üdvözlettel

Ülo

*

Voigt Vilmos professzor úrnak üdvözlét és megbecsülést, tiszteletadást tolmácsoló levél Tartuból, Észtországból

Örömünkre szolgál, Professzor Úr, hogy Ön mellett állhatunk a következő szavainkkal:

A szemiotika, és különösen ha azt a szemiotikusok nézőpontjából tekintjük, valószínűleg a legfontosabb, de nem a legelső asszociáció, amely eszünkbe ötlük, amikor Voigt Vilmos professzor úrra gondolunk. Ismert szakmai hozzájárulása a nyelvészethez, a néprajzhoz, a folklórhoz. Úgy korrekt a személyéről beszélni, mint humán tudósról és humanistáról, aki a kultúra, a társadalom a Homo sapiens-jelenség egész területének a tanulmányozását műveli.

A szemiotikában Voigt professzor azt képviseli, amit ténylegesen a szemiotikusok „aranyemzedékének” nevezhetünk, akik megformálták a szemiotika aranykorát a 20. században.

Ez alatt a szemiotika újrafelfedezését, revitalizációját és fejlődését érthetjük, amint e tudomány életerősen újraindult éppen a huszadik század második felében. Voigt professzor, aki természetszerűleg az úgymond számára otthonos tudományterületről indult, a folklórtanulmányokat összekapcsolva a szemiotikával, hamarosan kiszélesítette a vizsgálódás területét a szemiotika elméleti alapjaival, és gyakorlati/alkalmazott általános szemiotikával. Az utóbbi a nukleáris szemiotikához és a „Human Interference Task Force”-hoz való hozzájárulásában nyomon követhető, az 1980-ban indítványozott projekten keresztül, melynek jelentőségét a szélesebb publikum csak manapság kezdi tudatosítani. Ebben az értelemben a tudós, akinek szemiotikai kutatása történelmi anyaggal vette kezdetét, már akkor, egész bizonyosan, kora előtt járt.

Voigt professzor elméleti kutatása abban nyilatkozik meg, ahogyan hozzájárult az általános szemiotika mint olyan határainak definiálásához, ahogyan igyekezett szélesebb skálájúvá tenni, példának okáért, a kultúraszemiotikát is. Továbbá emlékeznünk kell rá az etnoszemiotika tényleges és igazi megalkotásának kezdeményezőjeként is – egy olyan területről van szó, amely, sajnos, egy kicsit kezd feledésbe merülni, és amelyért így neki érdemes lenne újra felszólalnia új korunkban, a transzdiszciplinaritás érájában. Még egy harmadik aspektusára is emlékeznünk kell Voigt Vilmos teoretikus szellemi útjának, amely egy másik szintre emelte a szemiotikai stúdiumokat a pragmatikus etnoszemiotikával való összekötöttségében. Ezt a modern nyelv szellemében globális szemiotikaként nevezhetjük meg. Ez Voigt professzor számára az abba való betekintéssel kapcsolódott össze, ahogyan az etnosz értelmet ad a világnak, szimultán úgymond napi metanyelvet biztosítva ehhez a tevékenységhez.

Ez etnoszemiotika és elméleti munka az etnoszemiotikai szótárral/szókinccsel és etimológiával, láthatóan összekapcsolódik azzal az aktivitással, melyet Voigt Vilmos a szemiotikai intézmények fejlesztéséért világszerte tett. Az elméleti terepmunka előremozdítása mellett, jelentős teljesítmény volt a Finnugor Szemiotikai Társaság megalapítása, amely mind a globális szemiotika elméleti fejlődése, mind a transzdiszciplináris alkalmazott kutatás mellett síkra száll.

Új célokat, perspektívákat kívánva,

Peeter Torop
Tartui Egyetem, Szemiotikai Tanszék

Katre Pärn
Észt Szemiotikai Társaság

Anti Randviir
Finnugor Szemiotikai Társaság

*

Drága Vilmos,

Helsinki, 2020. február 9.

Most elérted a legendás 80 évet – habár ahogyan egy 20 éves finn zenekari karmestersztár mondta: „A kor, az csak egy szám” – mindkét esetben. Nagy öröm, és majdhogynem sorsszerű, hogy ismerhetlek, és így itt az idő, újra, hogy megkíséreljem kifejezni neked hálánkat felbecsülhetetlen barátságodért és minden Finnországnak szóló munkádért. Természetesen az ismeretségünk a szemiotikában talál összpontosítást. Ezen a területen azt kell mondanom, hogy a finn szemiotika soha nem bontakozott volna ki a te erőfeszítéseid és kezdeményezéseid nélkül.

Nehéz most már emlékezni arra, hogy pontosan mikor találkoztunk, de emlékszem rád a Suomalaisen Kirjallisuuden Seura (Hallituskatu) kapujában, valamikor 1972-ben talán, tele energiával és a téged mint személyt övező vidám légkörrel. Akkor adtad az első kurzusodat, bevezetést a szemiotikába, a Folklór tanszéken, professzor Matti Kuusi meghívására. Azok a jegyzetek, melyeket az előadásodon készítettem állandósult spirituális kincssé váltak számomra és kiindulóponttá a szemiotikatörténet és a szemiotikai iskolák vonatkozásában. Beszéltél az orosz formalizmusról, természetesen eredeti forrásokra való hivatkozásokkal, melyek az orosz nyelv okán közel álltak hozzám. Később saját tanításomat itt Finnországban azon tudtam megalapozni, amit akkor mondtál.

Egy kicsit később a folklorisztika világkongresszusára került sor Helsinkiben, a Domus Academicán, 1973-ban, ahova elmentem és ott bemutattál Elli-Kaija Köngäs-Marandának. Ő is idősebb kollégává és barátta vált, és ez az ismeretség azután ezekben az években megnyitotta előttem a Collège de France kapuját, amikor odamentem, hogy találkozzam nagy bálványommal Lévi-Strauss-szal. Vihettem neki üdvözlőt Elli Kaija-tól, aki neki is barátja volt.

Sok későbbi találkozás, szimpózium, alkalom hozott bennünket össze a következő években. A Finn Szemiotikai Társaságban a szereped egészen központi volt, amit a Nemzetközi Szemiotikai Társaság imátraí Nemzetközi Szemiotikai Intézetében, azon a helyen, amelyet sokszor meglátogattál, a fényképgyűjteményünk bizonyít. Budapesten abban az örömben részesülhettünk, hogy láthattunk Téged és a családodat, és meglátogathattuk az otthonodat. Ezek az aranyemlékek soha nem fognak elfakulni. Nemrég írtam ezekről a memoáromban, ebben az évben fogom publikálni.

Most csak szeretnék csatlakozni a laudációkórusához, ünnepelvé Téged és gratulálva a születésnapodon. A szemiotikában és a mindent elsöprő európai műveltség területén folytatott tevékenységed nyerje el jutalmát és folytatódjék még sokáig ez után a vidám nap után.

Csak sok boldogságot, sok boldogságot... éneklék ilyen esetekben Finnországban, ahogy jól tudod!

Ily módon: a legforróbb köszöntéseket küldöm a nevezetes napra – reménnyel, hogy hamarosan újra láthatunk Finnországban!

Eero és Eila

(A köszöntőleveleket Kroó Katalin fordította és olvasta fel Voigt Vilmos köszöntésén, 2020. február 12-én)

*

Voigt Vilmos 80

Voigt Vilmos, azaz VV tanár urat ismét köszöntjük, de először ezen a szép kerek dátumon. Előtte van az első találkozásunk, éppen 40 éve, amikor fölvételiztem néprajz szakra. Ha egy kétszagos bölcsész kiváló eredménnyel tanult, belső felvétellel fölvehetett egy harmadik szakot. Ez volt a szándékom. Tálasi professzor, a tárgyi néprajzi tanszék éppen akkor leköszönő vezetője elbeszélgetett velem, és azt mondta, rendben, de hogy kell még VV tanár úr ajánlása is. Átmentem a könyvtárba, ott Winkler Zsuzsa néni mellett VV tanár úr éppen aláírt valamit, persze akkor még nem ismertem. Mondtam, hogy kit keresek, én vagyok, válaszolta, és szó nélkül aláírta. Vagyis nem felvételiztetett. Ha megtette volna, lehet, hogy most nem lennék itt...

VV tanár urat köszöntjük, akire a legjellemzőbb mondás szakmai körökben: „amiről VV tanár úr nem írt, az nem is létezik”. (Egyes források szerint Pusztay Jánostól származik a mondás.)

Valóban mindannyiunkat, akik kedveljük, szeretjük őt, lenyűgöz a széles, enciklopédikus tudás, amelyet a XX. század második felében egy értelmiségi magába szívhatott. VV tanár úr érdeklődésének, ismeretanyagának és ezek összekapcsolásának nincs határa: számára szervesen összekapcsolódik a néprajz, folklór és kulturális antropológia, az irodalom és a művelődéstörténet, a vallástörténet, a nyelvészet, a műfajelmélet, a hermeneutika, a szemiotika vagy éppen a hálózattudomány, no meg persze a tudománytörténet, ami nélkül nincs tudományos haladás. Nem kötelezte el magát egyetlen tudományos irányzat mellett sem, de láthatóan hatással volt rá a 20. századi modern nyelv- és irodalomtudomány, strukturalizmus, szemiotika. De nem vált soha pusztán formalistává, legalább annyira elköteleződött a funkcionalista, pragmatista irányzatok iránt.

És persze mindez sok-sok kultúrában és nyelvben, magam legalább hat nyelven hallottam VV tanár urat megszólalni, és könnyedén váltott egyikről a másikra. Egyszer a világ egyik legeldugottabb részén, Mikronéziában jártam, és egy lehetetlen, alig megközelíthető szigeten lévő titokzatos kővárost látogattam meg (Ponape szigetén Nan Madolt) – és előadást tartottam róla egy vallásszemiotikai konferencián. Biztos voltam benne, hogy senki, soha nem hallott róla. Az előadás után visszaültem a hallgatóság soraiba, VV tanár úr mellé, aki nyomban további két amerikai publikációra hívta fel a figyelmet. Ezen megdöbbsentem. Vagy talán nem is döbbsentem meg, ez természetes.

Voigt Vilmos tanár úr tudományos és publikációs tevékenysége felmérhetetlen. A Debreceni Egyetem Néprajz tanszéke 70. születésnapjára megjelentette bibliográfiáját (2010). Ebben 1960—2009 között 2194 tétel található. A Voigt Vilmos könyvészete 2. kötet 2015-ben jelent meg ugyancsak Debrecenben. Ez a második kötet a pótlásokkal együtt 2473-ra növelte VV tanár úr publikációnak számát. És persze nincs megállás.

Talán nem mindenki látja egyben, hogy az elmúlt 15 évben milyen jelentős publikációs tevékenységet folytatott. Megszületett Szegeden az Alkalmazott nyelvészeti mesterfüzetek sorozatában három mestermunkája: Jeltudomány (2011), Etnoszemiotika (2013), Jelek és vallások (2015). Megszületett egy „csonka” trilógiája a vallástudományról: Bevezetés a vallástudományba: A vallási élmény története (Timp, 2004), A vallás megnyilvánulásai (Timp, 2006). Megszületett egy mesekutatásról szóló összeállítása: Mesesző. Tanulmányok meséről és mesekutatásról (MTA-ELTE, 2007-2008). Egy folklorisztikai-irodalmi összefoglalója: A folklorisztika alapfogalmai (Argumentum, 2014). És két válogatás filológiai-szemiotikai munkásságból: Finnugrisztika – filológia – folklorisztika (DE, 2018), A jelek valóságáról – a valóság jeleiről (Gondolat, 2019). És tudunk róla, hogy műhelyében még további nagy munkák formálódnak.

VV tanár úr egyik legfőbb jellemzője az intellektuális kíváncsiság: mindenről tudni, mindent értelmezni, összekapcsolni, mindennek magyarázatát lelteni.

Ahogy mondtam, mindannyiunkat, akik kedveljük, szeretjük, lenyűgöz ismeretanyaga. S akadnak, akik azért nem kedvelik, mert vagy irigylük érte, vagy egyszerűen kisebbségi érzésük van ennek kapcsán. Én személy szerint biztosan nem tudok annyit mint ő, és ez bennem nem kisebbségi érzést kelt, hanem tiszteletet, és sarkallást: nem árt többet tudni; és egyébként nem szégyellek sem tanulni, sem kérdezni.

VV tanár úr másik, szinte egyedi tulajdonsága: sajátos iróniája. Ez egyeseket zavar, aki viszont tanult irodalomelméletet, alakzattant, tudja, hogy az irónia intellektuális jelenség. A kisgyerek nem érti az iróniát. És sokan e tekintetben kisgyerekek maradnak, mert nem értik, sőt zavarja őket. Pedig az irónia, önirónia: felülemelkedés. Benne van, hogy annyira azért nem kell komolyan venni magunkat és a világot: pontosabban nagyon komolyan kell tanulni, dolgozni, de semmit sem kell túlértékelni. Hogy egyesek mennyire szeretik magukat túlértékelni, azt tudjuk. Ők nem olyanok, mint VV tanár úr.

Aki nem érti VV tanár úr stílusát, iróniáját, az talán azt sem veszi észre, hogy tanár úr mennyire törődik másokkal. Engem is megdöbbsent, hogy mennyi rendezvényre megy el – nemcsak szerepelni, hanem másokat meghallgatni. A Magyar Néprajzi Társaság vagy a Magyar Szemiotikai Társaság programjain „magától értetődően” jelen van, de én azt is tudom, hogy a Magyar Nyelvtudományi Társaság programjait is szorgalmasan látogatja. És még mennyi helyen bukkan föl, amiről nem tudhatok, mert én nem jutok el ennyi rendezvényre. Másik fontos jellemzője, hogy pályája kezdetétől rendszeresen ír ismertetések, kritikákat – pedig ez a leghálátlanabb műfaj a világon, mert sehol sem jegyzik. (Apropó: VV tanár úr nem különösebben törődik azzal, hogy mi a „trendi”, hogy egyesek mit jegyeznek, és nem is akar ennek megfelelni.) Az ismertetés odafordulás, odafigyelés, hatalmas empátia. Különösen manapság, amikor naponta kiderül, hogy a kollégák alig ismerik egymás műveit, hivatkozni pedig csak arra hivatkoznak, amire/akire kötelező hivatkozni... Tessék megnézni VV tanár úr hivatkozásait: nem kor és rang szerint hivatkozik, hanem mindig fontosság, érintettség szerint. Ez a szokás egyre ritkább a szakmánkban.

Valamit még el kell mondanom róla, mert ezt az emberi oldalát kevesen ismerik. VV tanár úr mindenkire odafigyel, de soha nem mond rossz véleményt másokról. Ha sejtetően nem a legjobb a véleménye, vagy eltereli a szót, vagy elhallgat, vagy esetleg alig láthatóan (nem bántóan) legyint. Egyszer éles helyzetben tapasztaltam konfliktuskezelő módszerét. Nagy vihar tört ki két ember között egy konferencián, éles szavak röpködtek, óriási volt a turbulencia. Ekkor VV tanár úr felállt, és a konferencia eredeti témájához kapcsolódó nyugodt, hosszú fejtegetésbe kezdett. Mindenki elhallgatott, kicsit talán azt várva, hogy mire fut ki ez a hosszú hozzászólás. Hát semmire. Mire végére ért, már lecsillapodtak a kedélyek. (Kriziskommunikáció óráimon ezt tanítom.)

Bár most elsősorban a Szemiotikai Társaság nevében köszöntjük VV tanár urat, tekintsenek el tőle, hogy értékeljem szemiotikai munkásságát. Szerintem nem lenne már magyar szemiotika, ha tanár úr az 1990-es évek elején nem szorgalmazza és támogatja a Társaság létrejöttét. Én – az ő kérésére – a megalakulás után egy vagy két évvel kapcsolódtam be; s állíthatom, hogy csaknem 30 éves működésünk alatt minden támogatást megkaptam tőle. Arra szükség volt, mert sokszor kellett adminisztrálni, bankba, pályázati irodába, postára, adóhivatalba stb. járkalni, furábbnál furább nyilatkozatokat tenni, papírhegyeket gyártani, s VV tanár úr mindig maximális fegyellemmel viselte el ezeket az alkalmakat: s amíg várakozni kellett, jókat beszélgettünk. Ez a nagyon kollegiális légkör tette lehetővé, hogy az elmúlt 30 évben számtalan konferenciát szerveztünk, több tucat könyvet adtunk ki, de ennél is fontosabb: van egy szoros, baráti, belső szemiotikai kör, inter- vagy multidiszciplináris kitekintéssel, és van egy tágabb támogatói szemiotikai kör – s ebben nincs ellenségeskedés, féltékenykedés, hanem csak alkotómunka, egymás iránti kíváncsiság, érdeklődés, tisztelet. Nekem a Szemiotikai Társaság egy kis azilium a nagy magyar tudományos dzsungelben.

Beszélni kell még VV tanár úr iskolájáról és tanítványairól. Mert van VV-iskola, számos tanítvány, doktorandusz, akik tanáruknak, mesterüknek tartják ma is. Egyébként én is tanár úrnak szólítom mindig – még Grétsy Lászlóval vagyok így, hiába mondta egyszer, hogy szólítsam Lacinak, nem megy. El kell árulnom, hogy a mostani köszöntés több szintéren szerveződik, s tudok róla, hogy kedves tanítványai szintén terveznek valami támadást.

Kedves Tanár Úr!

Mit mondhatnék, a Szemiotikai Társaság nevében, és mit mondhatnék, mint ceremóniamester? Csak annyit, hogy Isten éltesse, legyen még sok-sok közös szemiotikai élményünk, jó társaság, nagy beszélgetések, sok-sok megfajított titok, magyarázatkeresés a világ dolgaira.

(Elhangzott 2020. február 12-én, Voigt Vilmos 80. születésnapján)

KONFERENCIAFELHÍVÁS

Erósz, a szerelem szemiotikája (Semiotica Agriensis, 19.)

Szemiotikai (művelődéstörténeti, filozófiai, nyelvészeti, irodalmi, képzőművészeti) konferencia

Időpont: Eger, 2020. szept. 25-szept. 27.

Helyszín: Eger, Dobó István Vármúzeum, Eszterházy Károly Egyetem

A konferencia témája az erósz, a szerelem szemiotikája. A téma sokféle szaktudományos és interdiszciplináris keretben járható körbe.. Különösen ajánljuk a következő területeket, témákat (szemiotikai keretben): folklorisztika, pszichológia, nyelvészet (a szerelem nyelve, tabuk), irodalom, művelődéstörténet, képzőművészet, zene, pedagógia.

A tematika alapirodalma: Erósz a folklórban (Erotikus jelképek a népművészetben) és A szerelem kertjében (Erotikus jelképek a művészetben) című tanulmánygyűjtemény (szerk.: Hoppál Mihály és Szepes Erika, Szépirodalmi, Bp., 1987.)

A konferencián szívesen látunk a különböző szakterületek képviselői mellett egyetemi hallgatókat, doktoranduszokat is.

A konferencia szervezőbizottsága: dr. Balázs Géza egyetemi tanár, az MSZT főtitkára, dr. Pölcz Ádám adjunktus, az MSZT titkára, dr. H. Varga Gyula főiskolai tanár, az MSZT kommunikációtudományi szekciójának vezetője, dr. Voigt Vilmos professor emeritus, az MSZT elnöke. A konferencia titkára: Blankó Miklós egyetemi hallgató

Információ, kapcsolattartás: magyszemtars@gmail.com vagy 06-30/318-9666

Rendező: Magyar Szemiotikai Társaság

Együttműködő partner: Dobó István Vármúzeum, Inter Nonprofit Kft., Interkulturális Kutatások Kft., Magyar Nyelvstratégiai Kutatócsoport, Eszterházy Károly Egyetem

*

A Magyar Szemiotikai Társaság Új kiadványai:

Könyveinket közvetlenül a Társaságtól is meg lehet rendelni (magyszemtars@gmail.com), de most már az interneten is: www.e-nyelv.hu/konyvesbolt. Itt akciós árakkal is találkozhatnak.

27. Gasztroszemiotika. Az étkezés jelei. Szerk.: Balázs Géza – Balázs László – Veszelszki Ágnes. MSZT, ELTE Eötvös Kiadó, Budapest, 2012. 220 oldal. (Második kiadás: 2015)

28. Emlékezet: ünnep, fesztivál. Szerk.: Pölcz Ádám. MSZT, Budapest, 2013. 183 oldal.

29. A test szemiotikája. Testjelek a mindennapokban és a művészetben. Szerk.: Balázs Géza. MSZT, Budapest, 2013. 263 oldal.

30. Szívós Mihály: A jelaktusok elmélete. MSZT-Loisir Könyvkiadó, Budapest, 2014. 230 oldal.

31. Balázs Géza: Antropozsemiotika. Életünk feltűnő jelei. Inter-MSZT, Budapest, 2015. 268 oldal.

32. Balázs Géza és Pölcz Ádám szerk.: Tájszemiotika. (Melléklet: A szemiotika oktatása. Szerk.: Szívós Mihály.) MSZT, Budapest, 2015. 282 oldal.

33–34. Balázs Géza és Pölcz Ádám szerk.: Udvariasság. Szemiotika, művészet, irodalom, nyelv. MSZT, Budapest, 2016. 250 oldal. (A második, bővített kiadás: 2017.)

35–36. Balázs Géza és Veszelszki Ágnes szerk.: Generációk nyelve. Inter-MSZT, Budapest, 2016. 456 oldal.

37. Szemed a pályán legyen! Mozdonyfüstös néprajz. Szerk.: Balázs Géza és Molnár Gergely. MSZT, Budapest, 2017. 196 oldal.

38–39. Multikulturalitás. Szerk.: Balázs Géza és Mínya Károly. MSZT, Budapest, 2017. 300 oldal.

40. Szívós Mihály: Fordulópontok a hallgatólagos tudás és a tudattalan felfedezéstörténetében. A hallgatólagos tudás általános elmélete. MSZT – Loisir, Budapest, 2017. 334 oldal.

- 41–42. Balázs Géza és Lengyel Klára szerk.: Grammatika és oktatás – időszzerű kérdések. Struktúra, funkció, szemiotika, hálózat. Tanulmánykötet. ELTE BTK Mai Magyar Nyelvi Tanszék – Inter (IKU) – MSZT, Budapest, 2018. 438 oldal.
- 43–44. Balázs Géza – Minya Károly – Pölcz Ádám szerk.: Az idő szemiotikája. MSZT, Budapest, 2018. 288 oldal.
45. Büky László: Lírai én a tárgyi és szellemi világban Füst Milán költői nyelvének szemiotikai, szövegtani és stilisztikai háttere. MSZT, Budapest, 2018. 184 oldal.
- 46-47. A titok szemiotikája. Szerk.: Balázs Géza—Minya Károly—Pölcz Ádám, MSZT, Bp. 2019. 376 oldal.
48. Büky László: Versek, szavak, szerkezetek Weöres Sándor lírájában. MSZT, Bp., 2019. 212 oldal

Sorozaton kívül:

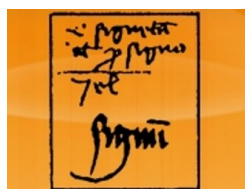
- Vilmos Voigt and Mihály Hoppál: Ethnosemiotic © Hungary. European Folklore Institute, Budapest.
- Mihály Hoppál: Ethnosemiotics. Approaches to the Study of Culture. Hungarian Association for Semiotic Studies, Budapest, 2014.
- Sokszínű humor. A III. magyar interdiszciplináris humorkonferencia előadásai. Szerk.: Vargha Katalin – T. Litovkina Anna – Barta Zsuzsanna. Tinta – ELTE BTK – Magyar Szemiotikai Társaság, Budapest, 2013. 297 oldal.
- Bauko János – Benyovszky Krisztián (szerk.): A nevek szemiotikája, NYKFE – MSZT, Nyitra – Budapest, 2014. 268 oldal. A Nyitrán tartott 11. Semiotica Agriensis konferencia kötete.
- Kapitány Ágnes és Kapitány Gábor: Szimbolizáció és szemiotika. A jeltermelő ember. IKU-monográfiák 3., IKU, Bp., 2019. (Megvásárolható csak e-könyvben: www.e-nyelv.hu / könyvesbolt)

1% Tisztelt Tagtársaink! Kérjük, hogy személyi jövedelemadójuk bevallásakor gondoljanak a Magyar Szemiotikai Társaságra (adószám: 18012989-1-42). Az 1%-os nyilatkozat az Ügyfélkapun keresztül is kitölthető és beküldhető. 2019-ben **42.942** Ft-ot kapott társaságunk a 2018. évi 1%-okból, amit működésre (honlap, banki költségek) és konferenciaszervezésre használtunk fel.

Tagdíjfizetés (2020): Kérjük, hogy tagdíját átutalással fizesse be a következő bankszámlaszámra: OTP 11705008-20423070. A tagdíj 2015. május 6-ától 1000 Ft/év. **Új, egyszerű tagdíjfizetési lehetőség (2020. február 1-től):** Az MSZT az e-nyelv.hu oldallal együttműködve lehetővé tette a bankkártyával interneten keresztül való (SimplePay) tagdíjfizetést. Látogassa meg az e-nyelv.hu oldal könyvesboltját: <https://e-nyelv.hu/termek/mszt-tagdij/>. Itt, biztonságos OTP fizetési felületen kényelmesen, karosszékből befizetheti az MSZT-tagdíjat, de minden más, költséget (pl. részvételi díjat) is. Az itt található könyvesboltban az MSZT legtöbb könyvét ugyancsak elektronikus úton megrendelheti, kifizetheti.

Támogatók, együttműködő partnerek:

A Szemiotikai Tájékoztató online megjelenését 2012-től támogatja a Nemzeti Kulturális Alap. Együttműködő partnerek: Anyanyelvapolók Szövetsége, Bolyai Műhely Alapítvány, Magyar Nyelvstratégiai Kutatócsoport, Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága, ELTE BTK Néprajzi Intézet, Magyar Nyelvtudományi és Finnugor Intézet, ELTE szemiotika MA.

MAGYAR NYELVI
SZOLGÁLTATÓ IRODA
e-nyelv.hu